

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij
in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolutiones
Lectissimorum Casuum**

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Sigillum confessionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

Sigillum confessionis.

1 Violatio sigilli duplicem habet malitiam, & sacrilegij, & iniustitię ex virtuali pacto quod est inter pœnitentē & Confessarium de seruando illo secreto in omni casu. Fagund. & alij 2. p. 5. tr. 11. ref. 2. neque hęc datur materia paruz: nee contrarium probabile est. Malder. & alij. quamuis id doceant Ledesm. & Sotus. *ibid.* tr. 5. ref. 8.

2 Potest Confessarius reuelare confessionem delicti pœnitentis. (D. Tho. & alij 6.) sed debet esse formalis, & expressa; vnde non sufficit pœnitentem debere consentire, si de facto non cōsentiat. (Malder. & Tanner.) Item debet esse plenē libera, neque fraude, aut per preces importunas extorta, aut etiam per metum reuerentialem Confessarij. (Fagund.) Non est tamen necessarium illam habere in scriptis. (Suarez & Fagund.) In dō in dubio an reuelatio illa facta sit cum licentiā, credendum est Sacerdoti potius quā pœnitenti. Henriq. & Graff Ad reuelationem autem peccati cōplicitis sufficit licentia solius pœnitentis. Suar. & alij 3. etsi contrarium probabile sit. Vasq. & Ket-

542 *Sigillum confessionis.*

Kellison. p. 5. 11. ref. 10. 32. 33. 41. & 24.
 3 Nullo modo licet vti scientiâ habi-
 tã in confessione, nisi forte in iis per
 quã nemo potest rationabiliter auerti
 à confessione: vt si quis intelligeret
 Petrum non esse Sacerdotem, posset
 deinceps illi non confiteri; aut si sciret
 vitæ suæ insidias parari, posset non exi-
 re domo, aut armis ad defensionem
 se instruere. (Sanchez & alij 2.) non
 tamen licet ex eã scientiã aut negare
 suffragium, etiam occultum, aut amo-
 uere ab officio. Suarez & alij 9. & con-
 traria sententia est admodum pericu-
 losa. Si tamen is de quo eligendo agi-
 tur, habeat alios defectus, putã ætatis,
 scientiæ, &c. non tenetur Confessarius
 ei dare suffragium, quem ex confessio-
 ne nouit indignum. (Malder. & alij 6.)
 Neque si Confessarius ex confessione
 sciat famulum suum esse furem, potest
 illum idèò dimittere. (Malder.) neque
 si iter faciens sic intellexit se in siluã
 occidendum, potest retrocedere, aut
 fugere, neque si intellexit in calice
 mixtum esse venenum, potest aut Sa-
 crum omittere, aut aliud vinum pete-
 re. Quæ vera sunt etsi sciret se esse in
 peccato mortali; sed deberet tunc elice-
 re.

re ce
 dare
 tulo
 fet o
 fessio
 4. 37
 4
 ven
 à Su
 dan
 fet n
 vel à
 eo g
 eo
 null
 ne g
 prob
 bilit
 illud
 quò
 ui n
 con
 Pal.
 5. C
 aud
 etia
 alij
 con
 si d

re contritionem, & se Deo commenda-
dare. Excipe nisi posset alio honesto ti-
tulo mortem effugere, ita ut nulla pos-
set oriri suspicio illius peccati in con-
fessione dicti. Suarez & alij 2. *ibid. ref. 3.*

4.37. & 46. & p. 3. tr. 4. ref. 76.

4. Decretum Clementis IIX. de non
utendâ scientiâ in confessione acceptâ
à Superioribus Religiosis, putant qui-
dam non habere locum, quando id es-
set necessarium ad periculum à Repub.
vel à proximo propulsandum, quòd in
eo grauior sit obligatio. Imò etiam ex
eo quòd sit sententia probabilis, &
nullum ius humanum possit impedire,
ne quis in necessitate utatur sententiâ
probabili. ita Mercerus. sed an proba-
biliter, tu iudica. Sicut & alij docent,
illud non obligare sub mortali, ex eo
quòd tantum feratur verbis imperati-
ui modi. Caietan. & Rodriquez. Sed
contrarium alibi docui cum Castro-
Pal. p. 4. tr. 4. ref. 102.

5. Confessarius rogatus de crimine
audito in confessione, potest negare,
etiam cum iuramento: (Vasquez &
alij 5.) nisi ex illâ negatione sequeretur
confessionem non fuisse integram: v.g.
si de publicâ meretrice rogaretur an

non

non esset confessa fornicationem: tunc enim declinanda est directa responsio, dicendo; illam confessam esse peccata sua, & se functum officio suo. Henric. & Granad. Imò quamvis ipse non posset aliter explicare suum peccatum in confessione, non potest reuelare peccatum alterius. Vasquez & alij 8. p. 5. tr. 11. res. 43. & 9.

6 Quando Confessarius commisit aliquem defectum in confessione, quia v. g. non obligauit pœnitentem ad restitutionem, non potest cum illo loqui de supradicto defectu sine ipsius licentiâ, quam si negat, culpa erroris à Confessario in pœnitentem transferatur. Granad. & alij 3. etsi contrarium doceat Suar. & alij 5. Quæ vera sunt, etsi is error statim à finitâ confessione deprehenderetur. Fagund. sed contra sentit Henriquez & alij 2. Imò neque in sequentibus confessionibus potest loqui de prioribus sine expressâ licentiâ pœnitentis, nisi de illis peccatis quæ pœnitens tangit, vel confitetur in secundâ. Fagund. quamvis aliter sentiat Granad & alij 4. *ibid.* resol. 18. 19 & 20. & p. 3. tr. 4. res. 87.

7 Quod quis alteri dicit tamquam in

con-

conf
gatio
tura
verb
signi
hoc
labit
& si
mult
Mal
nuti
obtu
ceat
losur
lion
& q
8. Q
tüm
tens
pecc
& al
libus
que d
men
tente
tione
merè
virtu
semp

confessione dictum, non inducit obligationem sigilli, sed tantum secreti naturalis. (Raynaud.) Sed si pœnitens vel verbo, vel facto v. g. clam accedendo significet se nolle sciri se esse cōfessum, hoc solum reuelans Confessarius, violabit sigillum. (Reginald. & alij 2.) Vti & si dicat pœnitentem confessum esse multa, vel graua venialia (Hurtad. & Malder.) non tamen si dicat eum minutissimis peccatis scrupulosè caput obtundere: quamuis contrarium doceat Granad. quod saltem valde periculosum est, quia odiosam reddit confessionem. *part. 5. tract. 11. res. 54. 47. 49. & 50.*

8. *Quæ in confessione dicuntur tantum cōcomitanter, ita tamen vt pœnitens existimet illa seruire ad explicanda peccata, clauduntur sigillo.* Reginald. & alij 2. Idem est de defectibus naturalibus pœnitentis. Malder. & alij 3. Itemque de iis quæ alios concernunt, & tamen peccata non sunt, modò à pœnitente dicantur tamquam ad explicationem suorum peccatorum, & non merè concomitanter. Sed aliud est de virtutibus & donis Dei; quia hæc fere semper non dicuntur ad explicatio-

M m

nam.

546 *Sigillum confessionis.*

nem peccati. Malder. & alij 2. *ibid.* ref. 5. 29. 38. & 30.

9 Quando pœnitens propositum præfens peccandi, v. g. alterum occidendi dicit animo se accusandi, clauditur sigillo; secus si per modum simplicis solum narrationis, vel etiam ut Confessarium inducat ad simile peccatum. Suarez & alij 8. unde si quis accederet sine vlllo dolore peccati, vel proposito emendationis, non esset sigillum. Malder. & alij 6. *ibid.* ref. 25. & 26.

10 Frangit sigillum Confessarius si dicat quam pœnitentiam imposuerit, quoties hæc est signum verosimile culpæ mortalis, vel grauium venialium v. g. *corona B. Virginis*; secus si pœnitentia esset vnius *miserere*, vel quinque *Pater & Ave*, &c. Granad. & Malder. imò neque ipsum pœnitentem monere potest de eâ adimplendâ. Numquam tamen pœnitens peccat contra sigillum si reuelet pœnitentiam sibi impositam. Suarez. & alij 3. *ibid.* ref. 31. 20. & 8.

11 Confessarius qui dicit in aliquo loco vbi confessiones audit, committi graue aliquod peccatum, putâ Sodomix, non violat quidem sigillum: si tamen coram infirmioribus, & sine spiri-

tali

ali vtilitate hoc dicat, grauiter peccat, quia audientes facile alienari possunt à confessione. Henriquez & alij 6. frangeret autem si diceret, se audiuisse graue peccatum in certo monasterio, etsi non nominaret personam. (Villalob.) Imò etsi solum diceret in certo Ordine Religioso illud committi, grauiter peccaret, sed non esset tamen puniendus ordinariâ pœnâ fractionis sigilli. Mald. *ibid. res. 35. & p. 2. tr. 15. res. 13.*

12. Si Confessarius Nonitorum, vel Monialium coram iis concionetur de vitiis in confessione auditis, scandalum dat; quia confessi facile suffunderentur rubore. Malder. *p. 5. tr. II. res. 36.*

13. Confessarius tenetur dare schedulam pœnitenti quem non absoluit, ne aliàs inducat suspicionem peccati mortalis. Coninc & alij 2. Quòd si diceret se ipsum non absoluisse, violaret sigillum, nisi simul declararet honestam causam ob quam absolutus non esset. Suarez & alij 9. *ibid. res. 22. & 42.*

14. Si pœnitens absque necessitate manifestauit complicem sui peccati in confessione, tenetur Confessarius complicitis peccatum occultare sub sigil-

548 *Sigillum confessionis.*

lo confessionis. Suarez & alij 12. p. 30.
tr. 4. ref. 111.

15 Si Confessarius ex confessione vnus
complicis sciat peccatum quod alter
vacet, & in genere de alijs peccatis ro-
gatus negat, nō potest ideò negare, vel
differre absolutionem; quia æquè vni,
atque alteri fides est habenda. Tolet. &
Fagund. p. 5. tr. 11. ref. 21.

16 Non potest Superior v. g. monaste-
rij dicere Prouinciali, sæpe in eâ domo
peti facultatem absoluendi à reserva-
tis. Turrian. *ibid.* ref. 45.

17 Tenetur sigillo Confessarius etiam
qui inuitus audiuit cōfessionem, modò
pœnitens conatus fuerit ei loqui vt
Confessario. (Malder.) Item qui char-
tam inuenit in quâ scripta erant pec-
cata, sine iam cōfessio facta sit, siue ad-
huc facienda. Malder. & alij. 14. quam-
uis alij cōtrarium doceant. Bannez &
alij. 9. *ib.* ref. 34. & 27. & p. 3. tr. 4. ref. 112.

18 Tenetur sigillo qui siue casu, siue
de industriâ alterius cōfitentis peccata
audiuit (Suar. & alij 16.) Item cùm in
naufragij periculo, vel simili, plures si-
mul cōfitentur alijs audientibus. (Fa-
gund. & alij 4.) Item cui iniustè reuela-
ta est confessio. (Suar. & alij 9.) & Su-
perior

perior à quo petitur potestas absoluen-
di à referuatis. (Suar. & alij 9.) & laicus
qui confessionem audiuit alterius pu-
ratis in necessitate se etiam à laico posse
absolui (Hurtad & alij.) multò magis
si laicus fingat se esse Sacerdotē (Suar.
& alij 7.) Item tenetur interpret (Suar.
& alij 3.) est enim confessio inchoatiuè.
p. 5. tr. 11. ref. 16. 23. 7. 12. 13. 14. 15. & 48.

19 Si pœnitens consilij causâ aliquem
cōsulat in ordine ad confessionem et-
iam alteri faciendam tenebitur cōsilia-
rius ille ad secretū sigilli; quia scit pec-
catum illud in ordine ad cōfessionem,
& aliquo modo participat vsum clavis
scientiæ dirigendo pœnitentem ad Sa-
cramentum. Fagund. & alij 2. *ibi. ref.* 44.

20 Quando Confessarius petendi con-
silij causâ, cum licentiâ pœnitentis, ape-
ruit alteri Sacerdoti Theologo peccata
audita in confessione, si postea hic
Theologus cum aliis loquatur de illis
peccatis, non frangit sigillum con-
fessionis, sed tantum secretum naturale;
quia non reuelat audita in confessio-
ne Vasq. & alij 3. p. 2. *tract.* 15. *ref.* 14. *Sed*
contrarium docet p. 5. tr. 11. ref. 11.

21 Pœna Confessarij violantis sigil-
lum est depositio ab omni munere Sa-

cerdotali, & detrusio perpetua in monasterium. Sed vtraque requirit sententiam, neque spectat ad alios, qui præter Confessarium sigillo obligantur. Suarez & alij 5. Imò illæ pœnæ solum debentur propter reuelationem peccati, non autem si aliquid aliud ignominiosum in confessione cognitum reuelasset. (Granad.) Nullo tamen casu fit irregularis: quia hoc nullo iure statuitur. Hurtad. & alij 7. *ibid.* res. 51. & 53.

22 Qui cum ipso pœnitente extra confessionem agit de peccatis confessis, puniendus est pœnâ ordinariâ, etsi alij velint extraordinariâ puniendum; quod non reuelet confessionem absolute, & strictè loquendo. Granad. *ibid.* resol. 6.

Simonia.

1 IN Simoniâ probabile est dari peccatum veniale ex materiæ paruitate. Molin. & alij 4. qualis erit materia quæ excusat à mortali in furto. Bonacin. p. 5. tr. 5. res. 2.

2 Licet Agnos Dei consecratos vendere ratione materiæ, ac laboris, & impensarum in eis asportandis. Suarez & alij